

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Gfv.VI.30.002/2022/10.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Osztovits András bíró

A felperesek: ... I. rendű

... II. rendű

A felperesek képviselője: Czingula Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czingula Katalin ügyvéd)

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Némethy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Béres B. István ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla, 20.Gf.40.192/2021/6-II. számú közbenső ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék, 33.G.40.057/2019/49. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelenségére alapított, a teljes szerződés érvénytelenségének megállapítására és az érvénytelenség jogkövetkezményének levonására irányuló kereset tekintetében új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Az I. rendű és a II. rendű felperes felülvizsgálati eljárási költségét 101.600 (százegyezer-hatszáz) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárási költségét 157.109 (százötvenhétezer-százkilenc) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek CHF alapú 14.677.000 forint összegű kölcsön folyósítására irányuló kölcsönkérelmét az alperes 2007. december 10. napján érkeztette. Az abban foglaltak szerint a kölcsön összege CHF-ben lesz meghatározva, de a folyósítás és a törlesztés forintban történik. A kérelmet a felperesek két okirati tanú [T..... B.....S.... hitelközvetítő (a továbbiakban: hitelközvetítő) és T..... S..... banki tanácsadó] hitelesítése mellett írták alá. A kölcsönkérelem mellékletét képezte az alperes által rendszeresített „TÁJÉKOZTATÁS A külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” megnevezésű kockázatfeltáró nyilatkozat (a továbbiakban: kockázatfeltáró nyilatkozat), amit a felperesek szintén aláírtak. Kijelentették, hogy annak tartalmát megismerték, azt tudomásul veszik.

[2] 2008. április 21-én a felperesek mint adósok és az alperes mint bank deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek, amelyben az alperes 98.519 CHF összegű kölcsön nyújtását vállalta.

[3] A kölcsönszerződés VII.2. pontja az adós kifejezetten nyilatkozatát tartalmazta arról, hogy a banki felvilágosítást, mely szerint a jelen kölcsön vonatkozásában jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem CHF forrás, megértette és ezen információ tudatában is igénybe kívánja venni az e szerződésben meghatározott kölcsönösszeget.

[4] A szerződéskötéssel egyidejűleg a felperesek ismételten aláírták a kölcsönkérelem mellékletét is képező kockázatfeltáró nyilatkozatot. A felperesek közjegyzői okiratba

foglaltan egyoldalú kötelezettségvállaló és tartozáselismerő nyilatkozatot tettek a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés teljesítésére.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[5] A felperesek a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező harmadlagos kereseti kérelmükben a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását és az eredeti állapot helyreállítását, vagy a szerződés forint alapon történő hatályossá nyilvánítását kérték 15.219.796 forint kölcsönösszeggel, valamint annak megállapításával, hogy az alperes felé 2018. december 20-án 3.543.047 forinttal tartoztak. Állították, hogy tisztességtelen a szerződés VII.1. és 2. pontja, valamint az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás 1-5. bekezdése és az 1. oldal utolsó előtti és utolsó bekezdése, mert nem felel meg az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-26/13. számú határozata 70-73. pontjaiban, valamint a C-51/17. és C-186/16. számú döntésekben rögzített követelményeknek, ezért tisztességtelen szerződési feltétel az árfolyamkockázat adósokra történő hárítása.

[6] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta. Előadta, a kölcsönkérelem benyújtásakor és a kölcsönszerződés aláírásakor is részletes, mindenre kiterjedő tájékoztatást adott a felpereseknek az árfolyamkockázatról, amely mind a deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. Polgári jogegységi határozatban (a továbbiakban: 6/2013. PJE határozat) foglaltaknak, mind a hivatkozott EUB ítéletekben foglaltaknak megfelelt. A perbelivel egyező tájékoztatást a Kúria a BH2019. 84. szám alatt közzétett döntésében is megfelelőnek minősítette.

Az elsőfokú ítélet és másodfokú közbenső ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[8] Határozata tényállásban rögzítette az I. és a II. rendű felperes személyes meghallgatásakor tett nyilatkozatát, amelyben arra hivatkoztak, hogy a hitelközvetítés során a hitelközvetítőtől azt a tájékoztatást kapták, hogy nagyon kicsi a valószínűsége az árfolyam gyengülésnek, és maximum 3.000 forinttal növekedhet a törlesztőrészletük, ami hosszútávon valószínűleg kiegyenlítődik. Tőgyi Szabolcs banki tanácsadó tanú csak általánosságban tudott nyilatkozni a szerződéskötési gyakorlatról. A hitelközvetítő tanúvallomásában előadta, hogy a felperesek részére azt a tájékoztatást adta, hogy a CHF stabil valuta, aminek változhat az árfolyama, de csak kismértékben. Tapasztalata szerint a törlesztőrészlet 2.000 forinttal változhat.

[9] Az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelmet, így a harmadlagos kereseti kérelmet is megalapozatlannak találta. Utóbbi körben a döntését azzal indokolta, a felperesek írásban, egyértelmű és világos, minden jogszabályi, a Kúria és az EUB ítéletei szerinti

kritériumoknak megfelelő, teljeskörű tájékoztatást kaptak a deviza alapú kölcsönszerződésből eredő árfolyamkockázat tényéről, jelentőségéről, az árfolyam változásának lehetséges következményeiről. Erre figyelemmel a 2/2014. PJE határozat (a továbbiakban: 2/2014. PJE határozat) szerint a felpereseket terhelte az ezt lerontó szóbeli tájékoztatás megtörténte. A hitelközvetítőtől kapott eltérő tartalmú szóbeli tájékoztatás nem ronthatja le a bank hivatalos, írásba foglalt tájékoztatóját. Az eltérő szóbeli tájékoztatás miatti felelősség nem a bankot, hanem azt a személyt terheli, aki azt adta.

[10] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy a peres felek között 2008. április 21-én létrejött CHF alapú kölcsönszerződés érvénytelen.

[11] A másodfokú bíróság a fellebbezést a harmadlagos kereseti kérelem tekintetében alaposnak találta. Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy az írásban készített és a felperesek részére kétszer is átadott, a felperesek által aláírt árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelő volt, azonban úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság tévesen nem vette figyelembe a felperesek kölcsönszerződésének megkötésekor eljáró hitelközvetítő tanúvallomását a bizonyítékok értékelése során. Kifejtette, mind a szerződéskötéskor és az azt megelőzően keletkezett okirati dokumentációból, mind a tanúk vallomásából és az ezzel összecsengő felperesi nyilatkozatokból az a következtetés vonható le, hogy a hitelközvetítő az alperes meghatalmazottjaként járt el a felperesek kölcsönszerződésének megkötése érdekében. A peradatok szerint a hitelközvetítő járt el a felperesek kölcsönszerződésének létrejötté érdekében és közvetítette a felpereseket a bank felé, majd készítette elő a kölcsönszerződést, és e körben adott nekik szóbeli tájékoztatást. Ezért a tőle kapott tájékoztatást a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásként kellett értékelni. Ez pedig alkalmas volt arra, hogy a fogyasztóban azt a képzetet keltse, hogy a szóbeli tájékoztatást tekintse irányadónak a részére átnyújtott írásbeli tájékoztató értelmezése során. A hitelközvetítő a szerződés devizanemeként megjelölt svájci frankot olyan stabil valutának minősítette, amely árfolyamában a múltbeli tapasztalatokat is figyelembe véve nem várható nagymértékű változás, és az csupán egy-kétezer forintos törlesztőrészlet változást eredményezhet.

[12] A másodfokú bíróság a 2/2014. PJE határozat 3. pontjának indokolására utalással hangsúlyozta, az adott ügyben a tartalmában megfelelő és a fogyasztót terhelő korlátozás nélküli árfolyamkockázatra vonatkozó írásbeli tájékoztatással egyidőben a bank alkalmazottjának nem minősülő, de mint az alperesi bank termékeit árusító hitelközvetítő az árfolyamkockázat tekintetében olyan tartalmú tájékoztatást adott, amelyből a felperesek alappal gondolhatták, hogy az árfolyamkockázat ténylegesen csupán kismértékben merülhet föl, és az hosszútávon kiegyenlítődik a törlesztőrészletekben. Az nem minősülhet csak a múltra vonatkozó tájékoztatásnak, mert a felperesek nyilatkozata és a hitelközvetítő tanúvallomása alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó azt a következtetést vonhatta le, hogy jelentős, a törlesztőrészlet nagymértékű emelkedését okozó árfolyamváltozás nem várható. Ez vezette a felpereseket a szerződés megkötésére.

[13] Az ítéletábra rámutatott, hogy bár a kölcsönigénylést követően, hónapokkal később a felperesek ismételtén megkapták a hitelkérelem benyújtása időpontjában már átadott árfolyamkockázati tájékoztatóval tartalmában teljesen megegyező tájékoztatót, amely a

szerződésben, valamint az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatban is rögzítésre került, azonban a kölcsön igénylése és a szerződés megkötése között eltelt időben nem merült fel olyan adat, körülmény, nem kaptak a felperesek olyan újabb információt vagy tájékoztatót, ami a kölcsön igénylése során a bank képviselőjének tekinthető hitelközvetítő hiteltérdemlőnek tűnő szóbeli tájékoztatását lerontotta_vagy módosította volna. Az újabban átadott okirat sem tartalmazott a korábbihoz képest bővebb információt vagy további adatot, ami alapján a felperesek azt gondolhatták, hogy a korábban kapott ugyanilyen tartalmú írásbeli tájékoztató melletti szóbeli tájékoztató már nem lenne időszerű.

[14] Mindezekre figyelemmel az ítélet arra a következtetésre jutott, hogy az elvárásnak megfelelő írásbeli tájékoztatással szemben kapott szóbeli tájékoztatásból a felperesek alappal gondolhatták azt, hogy az árfolyamkockázat nem valós. A szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen, és semmis a 209/A. § (2) bekezdése szerint. Ennek következtében a teljes szerződés érvénytelen, tekintettel arra, hogy az árfolyamkockázatot magában hordozó deviza alapúság a szerződés jellegadó sajátossága, és mint ilyen a szerződés teljes érvénytelenségére kiható körülmény.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Állította, a jogerős közbenső ítélet az rPtk. 209. § (1) bekezdésébe, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 203. § (4) és (5) bekezdésébe, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. § (1) bekezdésébe, valamint a 2/2014. PJE határozatba ütköző módon jogszabálysértő.

[16] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül, iratellenesen értékelte, amikor – szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával – a hitelközvetítő vonatkozásában egyrészt megállapította, hogy az alperes meghatalmazottjaként járt el, másrészt tanúvallomását az írásba foglalt tájékoztatást lerontó szóbeli tájékoztatásnak minősítette, harmadrészt figyelmen kívül hagyta tájékoztatások időrendiségét.

[17] Tévesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a hitelközvetítő az alperes megbízottjaként járt el a felperesek kölcsönszerződésének megkötése érdekében. A kölcsönkérelem adatlap „nyilatkozatok, meghatalmazások” oldala tartalmazza a felperesek mint hiteligénylők nyilatkozatát, amely szerint a hitelkérelmük közvetítő által került benyújtásra az alpereshez. A felperesek hitelkérelmének benyújtására a közvetítő azért volt jogosult, mert a felperesek külön okiratban maguk hatalmazták meg a közvetítőt. Felülvizsgálati kérelméhez csatolta a meghatalmazást, amelyet – előadása szerint – a felperesek az eljárás alatt elhallgattak. Mindebből következik, hogy a közvetítő nem az alperes, hanem a felperesek meghatalmazottja volt. Az rHpt. 2. számú melléklet I/12. b)

pontja szerinti ügynöki tevékenység nem eredményez meghatalmazást a bank és a hitelközvetítő között.

[18] Az alperes előadta, a hitelközvetítő tanúvallomása és az I. rendű felperes személyes előadása egymástól eltért, a tanú a vallomásában nem tért ki számos, a felperes által állított körülményre. A tanú általános tájékoztatást adott arról, hogy a saját korábbi tapasztalatai alapján milyennek ítélte meg a svájci frankot, annak esetleges változását, azonban az nem eredményezte azt, hogy szóbeli tájékoztatás ellentétes lett volna az írásba foglalt tájékoztatása. Mindezért nem felel meg a bizonyítékok helytálló mérlegelése követelményének, hogy a bíróság olyan tanúvallomást értékelte perdöntőként, amely csak általánosságban fogalmazott és jelentősen eltért a felperesek személyes előadásától.

[19] Az alperes álláspontja szerint továbbá a másodfokú bíróság a logika szabályaival ellentétesen figyelmen kívül hagyta az írásba foglalt tájékoztatások és a szóbeli tájékoztatás sorrendiségét. Az alperes véleménye szerint a szerződéskötést közvetlenül megelőző írásbeli tájékoztatás pontosan azt jelentette, hogy a szóbeli tájékoztatás nem tekinthető irányadónak, hiszen az alperes továbbra is a felperesek mint adósok felső határ nélküli, a futamidő alatt bármikor bekövetkező árfolyamkockázat viselésről szóló tájékoztatást adott. Az alperes utalt arra is, hogy a felpereseknek külön tájékoztatás nélkül is tudniuk kellett arról, hogy az árfolyamváltozás mechanizmusát nem az alperes irányítja, így garantálni sem tudja a törlesztőrészek összegének változatlanlanságát. Hangsúlyozta, a szerződéskötést közvetlenül megelőző írásba foglalt tájékoztatást követően semmiféle azt lerontó szóbeli tájékoztatást nem állítottak a felperesek. Az ekkor ismételtén adott kockázatfeltáró nyilatkozat és a kölcsönszerződés VII. pontjába foglalt „Svájci frank klauzulája” az átlagfogyasztó számára nyilvánvalóan nem jelenthette azt, hogy csak 1-2.000 Ft-tal változhatnak a törlesztőrészek.

[20] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását kérték. Kiemelték, a tanú, valamint a felperesek nyilatkozatának lényege tartalmát tekintve azonos volt. Álláspontjuk szerint az ügy elbírálása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelméhez csatolt meghatalmazás ellentmondásosságára hivatkozik, hiszen az ügyben eljáró hitelközvetítő egy, az alperessel szerződéses kapcsolatban lévő hitelközvetítő cég alkalmazottja volt. A csatolt meghatalmazás alperes által kifogásolt apróbb pontatlansága az ügy érdemét nem érinti.

[21] A felperesek ezen felül hangsúlyozták, amennyiben a Kúria a felülvizsgálati kérelemben írt érvelést elfogadná, úgy változatlanul állítják, hogy az írásban nyújtott kockázatfeltárás sem felelt meg a jogszabályoknak, illetve az EUB ítéleteiben írt iránymutatásoknak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria a jogerős közbenső ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból jogszabálysértőnek találta.

[23] Az adott ügyben a felülvizsgálat korlátaira tekintettel a felülvizsgálati eljárás nem terjedt, nem terjedhetett ki a felperesek elsődleges és másodlagos kereseti kérelmére, valamint a harmadlagos kereseti kérelem részeként előterjesztett, a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségét állító egyes szerződéses rendelkezések tisztességtelenségére. Ennek megfelelően a felülvizsgálati eljárás tárgyát kizárólag az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelősége, azon belül is a szóban adott tájékoztatás értékelése képezte a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések alapján. E körben az rPp. 275. § (1) bekezdése rendelkezése szerint nem volt figyelembe vehető a megelőző eljárásokban nem ismert, elsőként a felülvizsgálati kérelemhez csatolt meghatalmazás, mivel a felülvizsgálati eljárásban új bizonyíték előadására, bizonyítás lefolytatására nincs lehetőség, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt (Kúria Pfv.I.21.124/2016/8.; Pfv.VI.21.445/2012/9.).

[24] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében anyagi és eljárási jogszabálysértésekre hivatkozott. Eljárási szabálysértésként az rPp. 206. § (1) és (2) bekezdéseinek sérelmét állította. Az adott ügyben a másodfokú bíróság – élve az rPp.253. § (2) bekezdésében biztosított reformatórius jogkörével – az elsőfokú eljárásban beszerzett, rendelkezésre álló bizonyítékok eltérő értékelése alapján változtatta meg az elsőfokú ítéletet és hozott a jogalap tekintetében közbenső ítéletet. A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésére álló adatok, bizonyítékok okszerű (felül)mérlegelésével állapította-e meg, hogy a hitelközvetítő az alperes képviselőjeként nyújtotta a felperesek részére a szóbeli tájékoztatást, azt a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásként kell értékelni.

[25] E körben a Kúria hangsúlyozza, az rHpt. 203. § (6) bekezdése értelmében a pénzügyi intézményt terheli a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az ügyfelet érintő kockázat feltárása. A másodfokú bíróság a jogerős közbenső ítéletét a 2/2014. PJE határozat 1. pontjának azon indokolására alapította, amely szerint nem megfelelő az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás abban az esetben, ha a szerződés egyértelmű megfogalmazása, a megfelelő tartalmú kockázatteltérő nyilatkozat ellenére a szerződéskötés során a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás alapján a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott (van egy maximuma). Ez a helyzet akkor, ha a fogyasztó az árfolyamváltozás várható alakulásáról, maximális mértékéről a pénzügyi intézménytől, annak képviselőjétől konkrét, hitelt érdemlőnek tűnő, később azonban tévesnek, valótlannak bizonyult tájékoztatást kapott.

[26] Az írásban adottól eltérő, azt „lerontó” téves tájékoztatásnak tehát a pénzügyi intézmény részéről kell történnie. A perbeli esetben ezért annak van perdöntő jelentősége, hogy a hitelközvetítő szóban adott tájékoztatása a bank tájékoztatásának, az alperes képviselőjeként nyújtott tájékoztatásnak minősül-e.

[27] A másodfokú bíróság – az elsőfokú ítéletben kifejtett téves jogi állásponttal szemben – arra helyesen mutatott rá, hogy a hitelközvetítő nyilatkozata releváns lehet az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességességének megítélése körében, azonban a Kúria megítélése szerint az adott esetben a hitelközvetítő nyilatkozata banknak való betudhatósága kérdésében a rendelkezésre álló adatok alapján okszerűen nem lehetett a jogerős közbenső

ítéletben írt következtetésre jutni. A rendelkezésre álló bizonyítékok (a hitelkérelem-nyomtatvány, az egyéb dokumentumok, a hitelközvetítő, illetve a banki tanácsadó tanúvallomása) nem adnak kellő alapot sem annak ítéleti bizonyosságú megállapításához, hogy a hitelközvetítő a felperesek 52. sorszámú fellebbezés kiegészítésében foglaltak szerint a későbbi szabályozás értelmében ún. „függő ügynök” volt – a perbeli szerződéskötéskor hatályos szabályozás szerint az rHpt. 2. sz. melléklet 12. pont a) pontja szerint minősülő ügynöki tevékenységet végzett –, vagy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak szerint az rHpt. 2. számú melléklet 12. b) pontja szerint tevékenykedett. Utóbbi a pénzügyi intézmény kockázatára önállóan kötelezettséget nem vállalhat, a hitelközvetítő cég, illetve alkalmazottja nyilatkozatai ezért nem értékelhetők a pénzügyi intézmény (alperes) javára, illetve terhére. Csak az ebben a kérdésben való megalapozott állásfoglalást követően és attól függően vonhatta volna a másodfokú bíróság a mérlegelési jogkörébe a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott további szempontokat, a tanúvallomás tartalmát, illetve az időrendiség kérdését, ezért a jogerős közbenső ítélet e körben állított jogszabálysértését a Kúria sem vizsgálhatta az eljárás jelen állása mellett.

[28] A másodfokú bíróság reformatórius jogkörében hozott döntésének korlátját az indokolási kötelezettség jelenti (Kúria Pfv.V.21.293/2015/4.) Az adott ügyben a másodfokú bíróság határozata indokolásában sommásan utalt csak a tanúvallomással és a felperesi perbeli nyilatkozatokkal a jogerős közbenső ítélet szerint összecsengő dokumentumokra, azonban nem fejtette ki, hogy mely dokumentumok, milyen módon támasztották alá azt a jogi következtetést, miszerint a hitelközvetítő az alperes meghatalmazottjának tekintendő.

[29] Megállapítható tehát, hogy az alperes jelen tényállás mellett helytállóan hivatkozott a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen értékelése alapján az rPp. 206. § (1) bekezdésének sérelmére, ugyanakkor nem állnak a Kúria rendelkezésére az érdemi döntéshez, az árfolyamkockázati tájékoztatás rPtk. 209. (1) bekezdése szerinti tisztességtelenségének megítéléséhez szükséges adatok, bizonyítékok. A Kúria ezért a jogerős közbenső ítéletet az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[30] A másodfokú bíróságnak az új eljárásban – a 2/2014.PJE határozatban írtaknak megfelelően a felperes bizonyítási terhe mellett – azt kell vizsgálnia, hogy a szerződéskötéskor hatályos szabályozás szerint a hitelközvetítő (B..... S.....) munkáltatója milyen jogviszony keretében közvetítette az alperes hiteltermékeit, az rHpt. szerződéskötéskor hatályos szabályozása szerint a 2. számú melléklet 12. a), vagy b) pontja szerint minősülő ügynökként járt-e el, és ennek alapján az alkalmazottja szóban a felpereseknek nyújtott tájékoztatása az alperes által adott tájékoztatásnak tekintendő-e. Az ebben való állásfoglalást követően lesz abban a helyzetben, hogy a felperesek jogerősen még el nem bírált keresete tárgyában megalapozott döntést hozhasson.

[31] Ha a hitelközvetítő nyilatkozatai az alperes nevében tettek minősülnek, a felmerült bizonyítékok mérlegelésével lehet állást foglalni a szóbeli tájékoztatás jogi következményeiről. Ha viszont a nyilatkozat nem tudható be a pénzintézetnek, az árfolyamkockázati tájékoztató tekintetében csak az írásbeli dokumentumoknak lehet jelentősége. A Kúria itt utal arra, hogy a nem vitás tartalmú, a felperesek részére bizonyítottan két alkalommal is átadott írásbeli tájékoztatás (kockázatfeltáró nyilatkozat), valamint az azt kiegészítő szerződéses rendelkezés a felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálható, azonban

megjegyzí, az alperes által írásban nyújtott tájékoztatást a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott döntéseken túl a Kúria a Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozat elvi tartalmával kiegészített 2/2014. PJE határozat szerinti szempontrendszer alapján vizsgálva is megfelelőnek találta (Gfv.VI.30.226/2021/9.).

Alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[32] 1952. évi III. törvény 206. § (1) és (2) bekezdés

[33] 1996. évi CXII. törvény 203. §

[34] 1959. évi IV. törvény 209. § (1) bekezdés

[35] 2/2014. PJE határozat

A döntés elvi tartalma

[36] Az árfolyamkockázatról írásban nyújtott tájékoztatás mellett a hitelközvetítő által adott szóbeli tájékoztatás értékelésekor elsődlegesen abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy a szóbeli tájékoztatás a pénzintézet által adott tájékoztatásnak minősül-e.

Záró rész

[37] A Kúria az rPp. 275. § (5) bekezdése alapján az I. és II. rendű felperes, valamint az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét – figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § a) pontjára – a csatolt megbízási szerződések és felszámított díjak alapulvételével áfával növelten csak megállapította, amelyet a felperesek vonatkozásában az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a tényleges elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányosan 4 munkaóra számításával csökkentett összegben határozott meg. Az alperes oldalán figyelembe vette az általa megfizetett 70.000. forint felülvizsgálati eljárási illeték összegét is. A megállapított felülvizsgálati eljárási költség viseléséről az érdemi határozatot hozó bíróságnak kell határoznia.

[38] A végzés elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján – kérelemre – tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2022. augusztus 30.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró

hiteléül: A kiadmány

S.K. bírósági ügyintéző